

YOLDAŞ ALİ

TAŞYAPAN'ın

İFADESİ

Özü: Sorgudur.

Sorguma başlamadan önce beni ve yoldaşlarımı yargılayan mahkeme ile ilgili olarak kısa bir açıklama yapmak istiyorum.

Daha önce red ve güvensizlik konusunda hazırladığımız dilekçe, üç sayfa okunduktan sonra engellendi. Önce savcı Yasar Değerli, dilekçenin okunmasını sabote ederek mahkeme heyetini açıkça tehdit etti. Mahkeme heyeti de bu tehdidin etkisinde kalarak usul hükümlerini çiğnedi ve dilekçenin okunmasını engelledi. Bu doğal hakkımız elimizden alındığı için, bu konudaki istemlerimizi belirtme imkanına kavuşamadık. Ancak aşağıdaki kısa açıklamayı yaptıktan sonra sorguma geçmeyi uygun buluyorum.

Tüm sınıflı toplumlarda olduğu gibi, ülkemizde de ezilenlerle ezenler arasında öteden beri sürüp gelen ve çağımızda dünya çapında emperyalizmin çöküşe gidip, sosyalizmde zafere doğru ilerlemesinden etkilenerek keskinleşen bir sınıf savaşı vardır. Hakim sınıflar, daha fazla iktidarda kalmak ve halk yığınlarını daha fazla sömürmek için mücadele ederler. Kendi sömürü düzenini ayakta tutmak için teşkilatlanmışlardır. Her alanda, emekçi yığınları baskı altına alabilmeyi sağlayan devlet mekanizmasını oluşturmuşlardır. Bu mekanizmayla halk yığınlarının kurtuluş mücadelesini bastırıp, kendi gerici diktatörlüklerini devam ettiriyorlar. Sömürülen emekçi yığınları ise, kendilerini köleliğe mahkûm eden bu gerici devlet mekanizmasını parçalayıp, yerine kendi devrimci diktatörlüklerini kurarak kurtuluşa erismek istiyorlar. Tüm dünya gerici rejimlerinde olduğu gibi, ülkemizde de, öteden beri var olan sınıf kavgasının özü budur. Ve şu anda, bu salonda yapılan yargılama işlemi de yukarıda sözünü ettiğim sınıf kavgasının bir parçasıdır. Bu davanın sanığı olan ben ise halkımın tek kurtuluş çaresi, bu gerici mekanizmayı parçalamak olduğu için, halkın kurtuluş mücadelesine katılmış bir neferim. Gerçek şudur ki, mahkeme heyetiniz ve ben, birbirlerini yok etmeye çalışan farklı sınıflara mensup unsurlarız.

Burjuvazinin proleterya a, toprak ağalarının ve tefecilerin yoksul ve orta halli köylülere, emperyalizmin Türkiye halklarına karşı tavrı ne ise, mahkemenizde bana göstereceği tavır öyle olacaktır. Nasıl ki biz komünistler işçilerden, köylülerden, kısaca Türkiye halklarından soyutlanamazsak; aynı şekilde bizleri yargılayan mahkeme de büyük burjuvaziden, toprak ağaları ve tefecilerden, emperyalizmden soyutlanamaz. Biz komünistler, büyük burjuvazinin, toprak ağaları ve tefecilerin, emperyalizmin diktatörlüğünü perçinleyen bugünkü gerici devlet mekanizmasını şanlı halk devrimi ile parçalayıp, yerine proleterya önderliğinde demokratik diktatörlüğünü kurmak için mücadeleye girmişiz. Bizler ise, halka zulmeden sınıfların emrinde olan gerici devlet mekanizmasının bir parçası olarak bizleri yargılıyorsunuz. Büyük burjuvazinin, toprak ağaları ve tefecilerin, emperyalizmin, işçilere, köylülere ve Türkiye halklarına karşı "adaletli" tavrı ne ise, mahkemenizde bu yargılamada biz komünistlere karşı "adaletli" tavrıda öyle olacaktır. Çünkü, iki düşman sınıfı temsil eden güçler olarak karşı karşıya bulunuyoruz.

Ayrıca sıkıyönetim mahkemeleri, emir komuta zincirinin ayrılmaz bir halkası olduğundan, klasik burjuva devlet mekanizmasından farklı bir niteliğe sahiptir. Mesaleye bu açıdan bilet bakacak olursak mevcut yasalara ters düştüğü görülür. Bütün bu nedenlerden dolayı mahkemeye güvenmediğimi belirtmek isterim.

Bugünkü düzemi yıkıp, yerine proleterya önderliğinde halkın düzenini kurmak için örgütlenen TKP(M-L)'in bir mensubu olarak, TCK'nun 146/1. maddesinden mahkemenizce yargılanıyorum. Daha sorgunun başında şu noktayı hemen belirtmek isterim: Ben TKP(M-L)'in bir üyesi, ama sadece bir üyesi olarak bugünkü gerici diktatörlüğün, yani komprador burjuvazinin ve toprak ağalarının diktatörlüğünü yıkıp, yerine proleteryanın önderliğinde halkın demokratik diktatörlüğünü kurmak için, eüüm oranında mücadele ettim ve bundan dolayı da bugün en ağır ceza hükümleriyle yargılanıyorum.

Bu zalimlerin kanlı saltanatları birer birer halkların çelik yumruğu ile tarumar olup tarihin çöplüğüne atıldı.1971'de ülkemizde tezgahlanan faşizmin halkımıza ve onun önderlerine uyguladığı gerici terör,öteden beri var olan zulüm zincirinin bir parçasıdır.Halkımız yıllardır zulme ve sömürüye karşı verdiği bu mücadelelerde çok değerli evlatlarını kaybetmiştir.1921 ocağında TKP'nin önderi Mustafa SUPHI 15 yoldaşı ile ve 1973 ocağında da TKP/ML'nin önderi İbrahim KAYPAKKAYA ve dört yoldaşı ile birlikte faşist güçlerin tecavüzüne uğramıştır.Ocak ayı halkımız için kara aydır.Çünkü bu ayda Türkiye halklara en değerli önderlerini kaybetmiştir.Zalimlerin baskılara dünya komünistlerini yıldırmadığı gibi bizleride yıldırmayacaktır.Biz komünistler yenilgilerden korkmayız.Bizim nantığımız;savaşmak,yenilmek,yine savaşmak,yine yenilmek,ta ki zulüm düzenini yıkana kadar savaşa devam etmektir.Mücadelenizin nihayi hedefi ise,yüce komünizmi kurmaktır.

1966-67 ders yılında Kayseri Mimar Sinan İlköğretim okulundan İstanbul Yüksek Öğretmen Okuluna ayrıldım.Daha ilk günlerde İ.KAYPAKKAYA ile tanıştım.İbrahim yoldaş,daha o günlerde bende iyi intaba bürünmüştü.Devrimci inancı ve bu yoldaki kararlı tutumu beni etkiledi.O devrimci fikirleri süs olsun diye savunmuyordu.Gerçekten ezilen halkı candan sevdiği ve devrimci fikirlere sanimiyetle inandığı için savunuyordu.Muzaffer yoldaşla İstanbul Yüksek Öğretmen Okuluna girişimiz aynı devreye rastlar.Hazırlık lisesinde sınıf arkadaşısıydık.1967-68 ders yılında üniversiteye geçtikten sonra İbrahim yoldaşın önderliğinde,TKP'ne bağlı Yüksek Öğretmen Okulu F.Kulübünü kurduk.Ancımız okulda devrimci bir ortam yaratmak ve okuldaki gerici güçlere karşı mücadele etmekte.Birinci yıl bir ay tard aldık,ikinci yılda okuldan süresiz olarak atıldık.Çünkü devrimci faaliyetlerimiz,okulun gerici yöneticilerinin gözüne batmıştı.Danıştaya dava açtık,karar bozulduğu halde,İbrahim yoldaş hariç diğerlerimiz okula alındık.Nasılki 1973'de faşizmin sadık hizmetçisi Yaşar Değerli bugünkü düzen için İbrahim yoldaşı en tehlikeli kişi olarak görüp kalettiyse,o günlerdede okulumuzun gerici müdürü okul için İbrahim yoldaşı en tehlikeli kişi olarak tespit edip okula almamıştı.Yani İbrahim yoldaşın ta o günlerde,bu zulüm düzeninin savunucularıya arası bozulmuştu.O günler İbrahim yoldaşın yanısıra TİP'in toplantı ve mitinglerine katılıyor ve arasına TÖS salonunda verilen devrimci konulu konferanslara dinleyici olarak iştirak ediyordum.1968 yılında üniversite işgal hareketleri oldu.Bu dönemde bazı geceler bende İbrahim yoldaşla gidip üniversitede nöbet tuttum.İbrahim yoldaşla beraberliğin devrimci yönde etkilennemi sağladı.Ufkum genişledi.Gerici düzenin kafanda kalıplaştardığı mekanik fikirler domura uğradı.Devrimci bilincim,devrime inancım,halk yığınlarına sevgim gittikçe artmağa başladı.Ayrıca yoksul bir aileye mensup olanam,devrimci fikirleri daha çabuk kavramamı sağlayan etken olmuştur.

Üniversite mücadelesinin pratiği içinde şu gerçeği gördüm:Gençliğin demokratik mücadelesi,bugünkü zulüm düzeninden hoşnutsuz olan işçi ve köylülerin devrimci mücadelesinden soyutlanamaz.Bunlar bugünkü gerici düzenin ayrı ayrı fakat temelde birbirleriyle ilintili meseleleridir.Bu andan itibaren işçilerin grev ve köylülerin toprak işgali gibi demokratik hareketlerine ilgi duymaya başladım.

Gençliğin Amerikan emperyalizmini hedef alan bazı mitinglerine katıldım.Bunlardan Kanlı Pazar'ı örnek verebiliriz.Elbetteki Amerikan emperyalizminin zorba gücü 6.Filo ikide bir gelip istanbul boğazının bögüne bıçak gibi saplanıyordu.Filo kaptanı ve yüksek rütbeli subaylar burjuvazinin "medenî sex" batakhaneleri olan Tabarya ve hilton otellerinde dansözlerle karşılıklı göbek atarken askerleride daha ari batakhaneler olan randevü evlerine akın ediyorlardı.Üniversite işgalinde gençlere,grevlerde işçilere,toprak işgalinde köylülere dipçik ve copla saldırıya geçen gerici düzenin silahlı güçleri 6.Filonun subay ve eplerinin iğrenç zevklerini rahatça tatmin etmek için,kapı önlerinde ve caddede başlarında nöbet tutuyor,açıkca bu serseri takımaa çöpeçatnlık ediyorlardı.Amerikan emperyalizminin filosu sadece personelin zevkini tatmin etmek için gelmiyordu.Ülkemizde gelişen devrimci mücadelenin etkisinden kuşkulanan gericilere metanet,devrimcilere ve halkımıza gözdağı vermek için geliyordu.

Kanlı pazarda polisin yanısıra Bursa, Eskişehir'den getirilen çember sakalı nurcu tayfasıda devrimci güçlere karşı saldırıya geçti. Sonuç iki ölü, yüzlerce yaralı. Ben de bu olayda yaralandım. Kanlı Pazar gününün akşamı tüm İstanbul hastahaneleri yaralı devrimcilerin iniltileri ile yankılanırken, burjuvazinin batakhanelerinde 6. Filo'nun er ve subayları iğrenç zevklerinin son demini yaşıyorlardı. Kanlı Pazar olayı beni çok etkiledi. Amerikan emperyalizmine ve ülkemizdeki usaklarına karşı olan kinimi bildi. İşçi ve köylü mücadelesi üzerine beni düşünmeye zorladı. Devrimin zorlu bir çabadan sonra ancak uzun süreli bir halk savaşıyla olabileceği fikrini bende yarattı. Bu itibarla Marksist-Leninist ideolojimi geliştirmek için İbrahim yoldaşla olan proleter yoldaşlığını güçlendirdim. Onun vasıtasıyla işçi-köylü Gazetesinin İstanbul bürosuyla ilişki kurdum. Bu büro aynı zamanda Türk solu ve P.D. dergilerini de çıkartıyordu. İşçi-Köylü bürosunun İstanbul sorumlusu Bora Gözenle bu dönemde İbrahim yoldaş vasıtasıyla tanıştım.

Benim esas olarak işçi-köylü kitlelerine olan güvenim 15-16 Haziran işçi hareketleriyle pekişti. Gerçekten o günlerde işçi sınıfının sömürü ve zulme karşı kabaran hareketini gözümle gördüm. Emekçi yığınlarının bir araya gelince devrim için nasıl yenilmez bir güç olduğunu ve hakim sınıf güçlerinin nasıl kof olduğunu bizzat gördüm. O günlerde bütün devrimci gibi bende yiğit işçi sınıfının yanı başında, onunla omuz omuza yürüdüm. Yürüyüşlerde işçilere bildiri dağıttım ve onlarla beraber zalimleri lanetliyen devrimci sloganlar haykırdım. O günler İstanbul sokaklarında sadece işçi sınıfının gür sesi etrafı çınlattı. Büyük koddamanların açık gözleri, yurtdışına kaçma hazırlığı içinde adalara kapağı atma yarışına giriştiler. Diğerleri ise evlerinde susup geleceklerini kara kara düşünmeye başladılar. Hatta Sudiye'deki yazlık villalara çekilen büyük burjuvazi, oradan geçen işçi seline girin görünmek için pencerelerden sarkarak nazik elleri kızarcıya kadar işçileri alkışladılar. İşçiler dört bir yandan tanklardan kurulu barikatları aşarak İstanbul'un merkezine doğru yürümeye başladılar. Bu duruma tahammülü kalmayan o zamanın gerici hükümeti, hemen sıkıyönetim ilan etti. İşçi sınıfının haklı mücadelesi kanlı bir terörle bastırıldı. İşçi sınıfı bu mücadelede üç kurban verdi. Sıkıyönetim hapishaneleri işçi sınıfı önderleri ve devrimci gençlerle dolduruldu.

Bu ilk sıkıyönetimin kalkmasından sonra İbrahim yoldaşın teşviki ile daha önce işçi-köylü bürosundan tanıdığım Cem Somel ve yüksek öğretmen okulundan tanıdığım Hüseyin Karanlık ile birlikte Alibeyköy İşçi-Köylü bürosunda çalışmaya başladım. Buradaki faaliyetimizin esasları işçi, köylü gazetesinin her çıkan sayısını çevredeki fabrikalarda ve mahalli kahvelerde satmaktı. Amacımız, işçi-köylü'deki devrimci yazılarla işçileri ve gecekondu emekçileri uyandırmaktı. Giderek bunları devrim safına kazanmaktı. Buradaki faaliyetim 1971 faşist yönetim dönemine kadar sürdü.

1971 sıkıyönetimi ile faşizm ülkemize çöreklenmişti. Bütün devrimci gibi bende o gün iki yoldan birini seçmek zorunluluğu ile yüz yüze idim. Ya faşizmin kanlı teröründen paniğe kapılıp pasifleşecektim, yada halkın arasına girip onunla omuz omuza faşizme mücadele edecektim.

Ben devrimci sorumluluğumu düşünerek ikinci yolu, yani devrim yolunu tercih ettim. Hatırladığım kadarıyla sıkıyönetimin başında bir gün İbrahim yoldaş gelip beni buldu. Kararlı olup olmadığını, uzun süreli bir devrimci çalışmaya kendini hazırlayıp hazırlanmadığını sordu. Kararlı olduğumu ve uzun süreli bir çalışmaya hazır olduğumu söyledim. Bunun üzerine İbrahim yoldaş bana devrimci çalışmaya teklif etti. Bende memnuniyetli kabul ettim. İbrahim yoldaş o gün bana şunları söyledi: "Ülkemiz yarı-sömürge ve yarı-feodal bir ülkedir. Devrim yolumuz halk savaşı yoludur. Bizler kırk yıllık bölgelerde hakim sınıfların iktidarını parça parça yıkarak ve halkın iktidarını parça parça kurarak uzun süreli bir halk savaşıyla ülke çapında bir devrimi gerçekleştireceğiz. Bu itibarla sen Malatya bölgesine

gideceksin. Orada köylüler arasında propaganda ve ajitasyon çalışması yürüterek bölgeyi ve halkını iyice tanıyacaksın. Bu çalışma seyri içinde yoksul köylülerin en devrimci unsurlarını gerilla faaliyeti içine sokacaksın. Böylece o bölgede halk ihtilalinin kıvılcımını tutuşturacaksın." Bu buluşmadan sonra İbrahim yoldaşla birlikte Malatya'ya hareket ettik. Daha önce bu bölgede faaliyet yürüten Ali Mercan arkadaşına katıldım. Ali Mercan'la birlikte, Malatya'dan Kürecik bölgesine geçtim. Bundan sonra İbrahim yoldaşın önerisi doğrultusunda devrimci çalışmaya koyulduk. İlk işim Ali yoldaşın yardımıyla bölgeyi kabataslak tanımak oldu. Halkla ilişkilerim adım adım gelişmeğe başladı. Böylece kaderin halkın kaderiyle birleşti ve yaşantım halkın yaşantısıyla kaynaştı. Bir devrimcinin bu bölge halkını tanıdıktan sonra kitlelere güvenmesi için kör veya sağır olması lazımdır. Çünkü bölgede bir avuç kötü unsur hariç, halk yediden yetmişe devrine bağlıydı. Aşağı yukarı bölge halkının % 80'ini yoksul köylüler teşkil eder. Bu tür köylülerin bir veya iki kıraç tarlası vardır. Tarlalar da ise karasaban bile zor işler. Yoksul halk tam anlamıyla sefalet içinde. Biz kendilerinin sefaletine bugünkü düzeninin sebep olduğunu anladık. Köylüler ise hemen bizi sustururlardı ve şöyle derlerdi: "Bugünkü sönürü düzeninden dolayı bu hale düştüğümüzü biliyoruz. Bunu sağır sultan bile öğrendi. Siz asıl bu düzeni nasıl yıkacağınızı ve kendi düzeninizi nasıl kuracağınızı bize öğretin." Bizlerde bunun üzerine sovyet devrimini, Çin devrimini, Vietnam devrimini kısaca bütün dünya halklarının devrimci mücadelesini anlaşılır bir dille izah ederdik. Köylüler, bu anlatıklarımızı gözlerini kırpmadan sonuna kadar dinlerlerdi. Bu arada elimize geçen Şafak gazetesinin devrimci yazılarını köylülere okuyorduk, onları Türkiye ve dünya halklarının devrimci mücadelesi hakkında bilgi sahibi etmeye çalışıyorduk. Bu sohbetler esnasında köylülere bölge hakkında soru sorarak, oranın sosyo-ekonomik yapısını öğrenmeye çalışırdık. Kitlelerle iyi kaynaşmak için onların ufak tefek ev işlerine hemen sarılırdık. Bunlar ekin biçme, harman işi, yakacak temini gibi işlerdi. Bu alçak gönüllü tavırlarınız, kitlelerle daha iyi kaynaşmanızı sağlıyor ve onların bize olan güvenini pekiştiriyordu. Bu yoldaki faaliyetlerimiz bir kaç ay sürdükten sonra İbrahim yoldaş geldi. İbrahim, Ali ve ben bir toplantı yaptık. Bu toplantıda İbrahim yoldaş geçen süre zarfındaki çalışmalarımızın izahını istedi. Bizde çalışmalarımızı şöyle izah ettik. "Halkla iyi kaynaşıyoruz. Halk genel olarak silahlı mücadele taraftarı. Hele bu istek yoksul köylülerde iyice belirgin. Halk reformizm, parlamentarizm, seçim vs. gibi uyuşturucu olanlara artık itibar etmiyor. Halk mahalli gericilere, merkezi otoriteye, çevredeki faizcilere kin kusuyor." İbrahim yoldaş ise bize şu talimatı verdi: "Bir komünist olduğunuzu ve gününüzün 24 saatını halkın kurtuluşuna adanmışınızı unutmayın. Kitleler içinde suda balık gibi olun. Devrimin çıkarlarını her şeyin üstünde tutun. Faşizmin genel olarak Türkiye'deki, özel olarak bölgedeki zulmünü kitlelere teşhir ederek onların devrimci kinini bileyin. Çalışmalarınızı daha sistenli yürütün. Güvenilir unsurları biraraya getirerek eğitim yapın. Bu, bölgedeki teşkilatlanmanızın ilk basamağı olsun. Kendi ideolojik eğitiminizi de ihmal etmeyin." diyerek toplantıyı sona erdirdi. İbrahim yoldaş beraberinde getirdiği Marks, Engels, Lenin, Stalin ve Mao Zedung'un eserlerini, Şafak gazetesinin sayılarını ve bir kaç adet kırmızı kitabı bize teslim etti. Bir kaç gün sonra da yanımızdan ayrıldı.

Ben ile Ali yoldaş, yeni talimat üzerine çalışmaya başladık. Belirli mantıklarda, köylülerin en bilinçli unsurlarını biraraya getirerek eğitim gurupları kurduk. Bu eğitim toplantılarında baş meselemiz, halkı devrim için örgütlenmek ve devrim yolunda seferber etmek meselesiydi. Bizler, bu toplantılarda Rusya'da, Çin'de, Vietnam'da ve devrimin olduğu diğer ülkelerde komünist partilerin önderliği ile Kırmızı Ordu saflarında halkın nasıl örgütlendiğini, gerici devlet mekanizmasını kırıp kendi iktidarını nasıl inşa ettiğini anlatırdık. Ondan sonrada bu bölgenin pratik meselelerine geçiyorduk ve şunu öneriyorduk. "Halkın üç silahı vardır: 1-Komünist Partisi, 2-Kırmızı Ordu, 3-Faşizme ve emperyalizme karşı olan halkın birleşik cephesi. Bu bölgede de güçlü bir mücadele verebilmemiz için, zulme karşı olan bütün unsurları kazanmalıyız. Faizcilere, faşist karakol çavuşlarına, bölgedeki ihbarcılara, her türlü mahalli zorbalara ve radardaki emper-

yalist güçler,halka hakaret ediyor.İşte halkın iktidarını kurabilmemiz için bölgeyi bu unsurlardan temizlemeniz gerekir.Çünkü bunlar,bölgedeki gerici dikdatörlüğü halka uygulayan faşist unsurlardır.Bunlar yok olmadıktan sonra halka hayat olamaz."

Ali yoldaşla çalışmanız bu doğrultuda devam ediyordu.Bölgeyi genişleterek yeni yeni unsurlar kazanıyorduk.Nereye gittiyseniz halkta devlet düşmanlığı gördük.Zira osmanlılardan günümüze kadar gerici devlet mekanizması halkın sırtından inmeyen sopa olmuştur.Mahalli zalimler zulümlerinde sopayla sürdürmüşler.Bölgede yer yer mevzi isyanlar olmuş ve her seferinde de kanlı terörle bastırılmış.Köyler yıkılmış ve kitle katliamları olmuş.Bölge halkı Kürt olduğu için sonelerdir Türk şovenizminin kırbağı altında inlenmektedir.Ayrıca halk alevi olduğu için mesepçiliğin azgın politikası sabır taşı çatlatmıştır.Türk hakim sınıflarına ait bu politika,burjuva cumhuriyet döneminde daha da azgınlaşmıştır.Şeyh Sait ve Dersim isyanından sonra bu bölge bile şovenizmin kanlı terörü altında çığnemiş ve halk üzerinde etkin olan aşiret reisleri batıya sürgün edilmiştir.Türk hakim sınıfları ve onların temsilcileri ulusların kendi kaderini tain hakkı ilkesini alçakça çığnemişlerdir.Kendi sönürü ve zulüm politikalarının devamı için başka ulusların hakkına tecavüz etmişlerdir.İşte çalıştığınız bölge halkı,gerici devletten tarih boyunca bu ağır darbeleri yediği için ona düşmandır.

Benim Ali Mercan'la beraberliğim 1971'in güzüne kadar devam etti. Ali Mercan Eğitim için Filistin'e gitti.Böylece ben yalnız kaldım.Bir müddet kendi başına bölgedeki çalışmalarını yürüttü.Amacım aynı amaç,yani halkı ihtilale hazırlama amacı idi.Bir ay sonra İbrahim yoldaş yanıma geldi.Birlikte çalışacağımızı söyledi.İbrahim yoldaş gelir gelmez devrimci çalışmamızda bir canlılık oldu.İkimiz beraber geziyor ve her yere beraber gidiyorduk.Bu dönemde çalışmalarımızın odak noktası,devrimci mücadele için bölge halkının örgütlenmesi meselesiydi.İbrahim yoldaş her yerde,halk savaşı,gerilla savaşı,toprak devrimini,iktidarın kirlardan şehirlere doğru parça parça ele geçirilmesi ve kızıl siyasi üst bölgesi üzerinde özellikle duruyordu.En sonunda meseleyi getirip,bugünkü gerici devletin şiddet yoluyla parçalanması meselesine bağlıyordu.Ben bu dönemde İbrahim yoldaştan çok şey öğrendim.Kitlelerle beraber ben de devrim öğrencisi oldum.Çünkü en karmaşık meseleleri bile kitlelere kavratabiliyorduk. "İbrahim yoldaş gibi komünistler saflarımızda olduktan sonra halkımızın kurtuluş mücadelesine çok şeyler kazandırabiliriz." inancı bende gelişti.Daha önce kurduğumuz eğitim gurupları İbrahim yoldaşın yaratıcı çalışmaları ile gelişti.Bölgeyi tahlil eden bir araştırma metni hazırladık ve İbrahim arkadaşla şu yargıya vardık: "Bölgede silahlı mücadele için askari şartlar mevcuttur.Pek yakın bir gelecekte silahlı mücadele başlatılmalıdır."

İbrahim yoldaşla beraber yürüttüğüm çalışma 1971 sonuna kadar devam etti.Bir anda İbrahim yoldaş yanımdan ayrıldı.Bir müddet sonra Bora Gözen'le yanıma geldi.Kendisi ayrıldı ve Bora Gözen yanımda kaldı.Bu sefer ben,Bora Gözen'e bağlı olarak çalışmaya başladım.Bora ile birlikte propaganda,ajitasyon ve örgütlenme faaliyetlerini yürütmeye çalıştık.Bora geldikten 1,5 veya iki ay sonra da Ali Mercan Filistin'den döndü.Mart 1972'ye kadar Bora,Ali ve ben birlikte çalışmaya sürdürdük.Mart 1972'de İbrahim yoldaş tekrar yanıma geldi.Bora Gözen ise yanımdan ayrıldı.Bora Gözen'i bir daha görmedim.Bu sefer İbrahim yoldaş,Ali Mercan ve ben İbrahim'e bağlı olarak çalışmaya başladık.Birgün ben ile İbrahim yoldaş Ali'den ayrılıp başka bir mntıkaya geçtik.Yolda yürürken İbrahim yoldaş bana TKP(M-L) ye üye olmanı teklif etti.Bende büyük bir mutlulukla kabul ettim.Ölüme kadar bu kutsal görevi bütün gücümle yürüteceğime söz verdim.Tahminen Nisan ayı ortalarında Filistin'den bir grup arkadaş geldi,bunların bir kısmı hemen yanımdan ayrıldı,bir kısmında İbrahim yoldaş benim bilmediğim bölgelere gönderdi.Yalnız yanımda İbrahim yoldaşın bana Davut takma adıyla tanıştırdığı arkadaş kaldı.Bunların Filistin'den getirdiği olunlu haber üzerine İbrahim yoldaş,Ali Mercan'ı tekrar 1972 Mayıs ayı başında Filistin'e gönderdi.Haziran 1972'de İbrahim yoldaş bölgeden ayrıldı.Temmuz 1972'de İbrahim,Ali Mercan,Cem Sonel ve Kadir yanıma geldiler.Bir kaç gün sonra İbrahim yoldaş İstanbul'a gitti.Ali Mercan

ve Kadir'de başka bir bölgeye ayrıldılar. Ben ile Cen Sonel Kürecik'te kaldık. Bir ay sonra Cen Sonel hastalandığı için İstanbul'a gitmesine karar verdik. 1972 Kasım ayı sonlarında İbrahim yoldaş yanına geldi. Başka bölgelerde çalışan Ali, Kadir ve Davut'u görmek ve sonradan İstanbul'a gitmek amacıyla yanından ayrıldı. 1973 Ocak ayı sonlarında Ali Mercan'la buluşup Malatya'ya gittik. Orada Cafer Şen ile buluştuk. İrfan Çelik, İbrahim Gülgeç ve Alpaslan Öztürk'de İstanbul'dan Malatya'ya gelmişlerdi. Ben İbrahim Gülgeç'i yanına alıp Kayseriye gittik, kısa bir müddet sonrada Kayseri'de yakalandık.

Şimdi hareketinizin bu bölgede ortaya koyduğu silahlı bir eylem üzerinde duracağım. Sözünü ettiğim eylem muhtar olayıdır. Ben daha bölgeye ilk gittiğinde tanıştığım bütün köylüler nefretle birisinden bahsediyorlardı. Bu kişi Kâhyalı Muhtarı idi. Bizden daha önce Sinan Cengil ve yoldaşlarının devrinci mücadele vermek amacıyla bölgeye gelmişlerdi. Sinan Cengilin bölgeye gelmesi bomba tesiri yaratmıştı. Bölgedeki bütün gericilerin yüreği korkuyla kasılırken halkın yüreğinde sevinçle kabarıyordu. Halk Sinan ve yoldaşlarını görmek ve onlara yardım etmek için günlerce dağlarda onları aramaya koyulmuştu. Halkın devrinci sevgisi Sinan Cengil ve yoldaşlarını adeta efsaneleştirmişti. Devrinci durumun bu sonut gerçeği mahalli gericiler ile devlet çarkını işletenleri paniğe uğratmıştı. Amerikan radarındaki emperyalist personalde diken üzerinde idi. Tam bu aşkınlık içinde Kürecik'in bayramuşağı köyünde azıllı bir halk düşmanı olan Tullo İsmail kollarını sıvayarak karşı-devrinci faaliyetlerine girişti. Bu adam daha 15 yıl önce Kürecik'ten geçen asfalt yapılırken, çeşgi ile yola kum çeken ve nefesi açlıktan kokan birisiydi. Tullo İsmail kafasını çalıştırarak o bölgede esrar, afyon ve silah kaçakçısı olan Curra İsmail'le yanandı. Kısa zamanda cebini şişirdi ve yükünü aldı. Hende o bölgedeki devlet mekanizması ile birlikte bu fırıldakları çevirdi. Tullo İsmail kısa zamanda beynelmînel kaçakçı şebekesine dahil olarak İran üzerinden orta-doğuya kadar kök saldı. Tullo İsmail o bölgede AP'nin direği ve aynı zamanda Malatya emniyetinin akıl hocasıdır. İşte bu azıllı zalim Kürecik'te satılık adam teminine girişti. Kendisi gibi şerefsiz biri olan Kâhyalı muhtarını buldu. Halkın ileri unsurları Sinan'a yardım etmek için dağ yolunu tutarken, Kâhyalı muhtarında Sinan'ı ihbar etmek için Akçadağ'ın yolunu tuttu. Bu ihbardan kısa bir müddet sonra faşist komando birlikleri Malatya ve Maraş'ı ablukaya aldılar. Dağlarda görülen herkes olduğu yerde falakaya yatırıldı. Köyler zırhlı araçlarla kuşatılarak kahvelerde, köy meydanlarında halk palaska ile kırbaçlandı. Başyurt ve Karadere yaylaları basılarak halka zulmedildi. Korkudan çocuk düşüren gelinler oldu. Gece dışarda görülene atış edileceği bildirildi. Faşizmin kanlı terörü bölgede günlerce kol gezdi. Bir müddet sonra ikinci bir halk düşmanı olan İnekli kölü muhtarının ihbarı ile Türkiye devrimci Gölbaşının kırıç yamaçlarına üç şehit birden verdi. Sinan Cengil ve iki yoldaş faşist güçler tarafından şehit edildi. Bütün devrinci şehitler gibi Sinan Cengil ve iki yoldaşıda Türkiye halklarının kalbine yerleşti. Malatya, Maraş, Adıyaman ve Antep halkının onlara duyduğu sevgi ve sempati onların ölümlüyle devrinci bilince dönüştü.

Kâhyalı muhtarı gün geçtikçe azmaya başladı. Kinse kendisine selam verip iki çift laf etmiyordu. Hatta öz akrabaları bile kendisinden nefret ediyordu. Oda halkın bu devrinci tepkisine misillenede bulunuyordu. Her gün bölge halkından biri faşist güçlere gamazlanıyordu. Kâhyalı muhtarı bu ihanetleri saklanmayı bile gereksinmiyordu. İhbarcılığı açıktan yapıyordu.

Mahir Çayan ve dokuz yoldaşı Kızıldere'de faşist güçler tarafından katledilirken bölge halkı yediden yetmişe göz yaş döktü. Ama bu arada tek bir kişi açıktan açığa sivindi. Ve hatta şehit olan devrincilere küfür etti. İşte bu hain Kâhyalı muhtarıydı. Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan, Hüseyin İnan faşist güçler tarafından idam edildiği gün sanki Kürecik bölgesine ka yağmıştı. Halk tam anlamıyla kara yasa büründü. Fakat yine bu bölgede bir tek kişi açıktan açığa sevinç çığlıkları atıyor ve asılan devrinci şehitlere küfür ediyordu. İşte bu hainde Kâhyalı muhtarıydı. Artık bıçak geldi halkın boğazına takıldı. Halkın üzüntüsü gerçekten sonsuzdu. Bir gün o bölgenin birinde bir ihtiyar öldü. Akşama kadar nefta kalkmadı. Sonra da duyduk ki, köylü kadınlar ihtiyarı bahane ederek Sinan, Deniz ve Mahir üstüne akşama kadar ağıt yakıp gözyaşı dökmüşler. Bu olay İbrahim yoldaş ve ben çok etkiledi. Faşist güçlere ve Kâhyalı muhtarına olan devrinci kininiz i-

yice bilendi.

Ufak çaptaki faizcilerde dahil olmak üzere bölge halkının tümü bu ihbarcının biran önce temizlenmesini istiyorlardı. Gittiğiniz her yerde ve her evde halkın bu doğru talebiyle karşılanıyorduk. Biz o bölgeye halk ihtilalinin kıvılcığını tutuşturmak için gittik. Amacımız halkın somut taleplerine cevap vermekti. Geniş halk kitleleri ancak böyle devrime kazanılabiliyordu. Kahyalı muhtarının temizlenmesi isteğinde halkın baş talebi haline gelmişti. Bizim için artık iki yol kalıyordu-ya halkın bu haklı talebini yerine getirmeyi onlardan tecrit olurduk, yada haklı talebi cevaplandırarak onların güvenini kazanır ve onlarla kaynaşırdık. Elbette hareketimiz doğru olan ikinci yolu seçti.

Bölgede yalnız çalıştığımız dönemlerde bu iş, tek başıma yapmayı düşündüm. Fakat bunun başarılması şartlarını bir türlü yaratamadım. Filistin'den ilk gurup geldikten sonra İbrahim yoldaş halkın baş talebi olan muhtarın temizlenmesi eylemini ciddi olarak ele almanızı önerdi. Ben ve davut bu fikire iştirak ettik. İbrahim yoldaş Davut ile birlikte bu eylemi gerçekleştireceğini söyledi. Bana bu süre zarfında bölgenin başka min tükalarında halk içinde propaganda ve ajitasyon çalışmasını yürütmemi söyledi. Bende kabul ettim. İbrahim yoldaşın beni bu eyleme neden katmadığını bilmeden, Yalnız günü belirtmeliyim ki bana bu eyleme girme teklifi gelseydi büyük bir istek ve şevkle kabul ederdim. Bu noktayı belirtmekte yarar görüyorum. Biz komünistler yapmadığımız şeyleri yapmış görünüyoruz ve yaptığımız şeylerden dolayı da hakim sınıfların mahkeme ve yasalarından çekinerek inkara kalkışıyoruz. Gerçekten bugün ben bu eyleme katılmadığım için üzülüyorum. Fakat bu eylem mensup olduğum TKP(M-L) in savaşçıları tarafından hende bizzat hareketimizin önderi İbrahim yoldaş tarafından yapıldığı için her an olduğu gibi, şu anda da kıvanç duyuyorum. Bundan böyle ben, böyle bir şerefe nail olmak için, TKP(M-L) in bir parçası olarak onun emrinde ne zaman olursa olsun görev olarak verdiği an, ölüm pahasına da olsa kıvançla kabulleneceğimi belirtmek isterim.

İfadeimde ismi geçen Haydar Polat'ı tanınan. Haydar Polat ile uzak tan yakından en küçük bir ilişkim olmamıştır. Kontra-Gerillaya ikinci kez işkenceye alındığında Haydar Polat'ın Akçadağ savcılığındaki ifadesine dayanılarak bu olaya katılması bana işkence ile kabul ettirildi. İbrahim Polat diye bir şahısta tanınan. Tamamen işkence altında bana empoze edilen bir isimdir.

Bu eylemden sonra faşist güçler yeniden bölgeye saldırdılar. Galisigüzel tutuklanmalar biribirini kovaladı. Bu olayı fırsat bilerek bölge halkına olan kinlerini kustu. Karakollarda falakalar faaliyete geçti. İlgisi olmayan bir gurup köylüye işkence edilerek olay kendilerine zorla kabul ettirildi. Hasan Polat' da bu gurubun içinde olanlardan biridir. Çünkü faşizmin merkezinden böyle emir gelmişti. Ellerini çabuk tutmazlarsa ihbar mekanizmaları felce uğrayabilirdi. Bu yüzden sayısız köylü karakollarda dayak yedi. Bir genç köylü kıza Diyarbakır'a götürülüp iki gün MIT'te kendisine işkence edildi. Bazı köylü gençleride kendi aralarında türkü söyledikleri için Akçadağ'a götürülüp kendilerine dayak atıldı. Sebebi ise, muhtarın ölümüne seviniyorlarmış. Bir köylü genci Deniz Gezmiş ve yoldaşlarının idamından dolayı duyduğu üzüntüyü açığa vurduğu için 6 ay Malatya hapishanesinde yattı. Üç ayda Adana'ya sürgün edildi. Köylü genci sırf devrimciyiz dedikleri için Kürecik ve Akçadağ karakollarında dayak tezgahından geçtikten sonra Adana sıkıyönetim komutanlığına gönderilip aylarca içeride tutuldular. Arapalar arasında evlerinde şehit edilen devrimcilerin gazetelerde çıkan resimleri bulunan köylülere karakollarda dayak atıldı, ve haklarında savcılıkla dava açıldı. Ama halk bütün bu zulümlere sevine sevine katlandı, çünkü en önemli bir halk düşmanı temizlenmişti.

Halkın bu doğru ve haklı tepkisini anında ve yerinde değerlendiren TKP(M-L) kahyalı muhtarını hedef seçti. Nitekim onun temizlenmesinden sonra, kitlelerin yüreğine soğuk su serpildi. Eylem kitleler tarafından memnuniyetle karşılandı. Kitleler aylarca kendi aralarında bu olayın po-

litik yorumunu yaptılar. Her yorum: "Yerinde bir hareket oldu" sözleriyle bağlanıyordu. Bölgedeki yoksul ve orta halli köylülerin yürekleri devrincilere karşı sempati ve güvenle dolarken, çevredeki tefeci ve gericilerin yüreklerinede korku ve kuşku ve ızdırap doldu. Kısaca hangi cepeden bakılırsa bakılsın, TKP(M-L)'nin ortaya koyduğu bu eylemin halkın somut ihtiyacına cevap veren isabetli bir eylem olduğu ortaya çıkar.

İbrahim KAYPAKKAYA yoldaşın doğru önderliğinde rayına oturan TKP(M-L) ve onun silahlı gücü olan TIKKO, devrin mücadelesi süresince Türkiye halklarının somut ihtiyacını cevaplandırmak için daha büyük bir azimle mücadeleye girecektir. TKP(M-L) ve TIKKO, devrin mücadelesi süresince daha çok isabetli eylemler Türkiye halklarına armağan edecektir. TKP(M-L)'nin nihai hedefi olan Komünizmi gerçekleştirene kadar Türkiye proleteryasına öncülük edecektir.

ALI TAŞYAPAN
